

under, udtryk, der hos os også kunde bruges om dronningen i forhold til kongen, hvormed man næppe vilde sige, at dronningen skal være kongen underdanig. Det græske ord antyder underordning, hvor der ellers væsentlig er ligestilling. At det ord, der i den danske oversættelse gjengives ved underdanig, ikke har denne betydning i Peters tankegang, fremgår utvivlsomt af brevets 5te kap. 5te vers, hvor han siger: vær alle hverandre underdanige. Her er det da tydeligt nok, at det, han opfordrer til, er ikke underdanighed, men den stemning, der indeholder som sine momenter: ydmyghed, anerkjendelse og hengivenhed. Om det ægteskabelige forhold overhovedet har Peter vistnok ikke villet sige noget på dette sted. Han fremhæver udtrykkelig, at det er deres *egne* mænd, kvinderne skulle holde sig til, og henviser hermed til de ægteskabelige forpligtelser, som de nu vare i det land og på den tid. Men er ikke hensigten med denne opfordring angiven aldeles klart og tydeligt? De skulle forblive i det sande ægteskabelige forhold for således at kunne ikke alene selv hengive sig trygt til det ny, men tillige vinde manden for det. Mændene, som måske ikke have kunnet vindes ved ord, skulle vindes ved konernes omgængelse uden ord. Det er den sande og dybe opfattelse af kvindens magt og særegne stilling i det ægteskabelige forhold, en magt, hvorved manden væsentlig bliver hende underdanig. Hvori den består, kan ikke betegnes bedre end ved Peters uforlignelige ord: »hjærtets skjulte menneske i en sagtmodig og stille ånds uforkrænelig væsen, som er meget kosteligt for gud«. Således viser Peter her hen til det ægteskabelige forhold, ikke for at give forskrift om det, men for at vise, hvorledes det skal benyttes til at vinde sjæle for Gud's rige.

M.

II.

Det Paalæg, som Apostlene give de troende Kvinder, bleve givne paa en Tid, da den kristne Menighed kun var en meget lille Brøk af Befolkningen i det store romerske Rige, og da intet dødeligt Menneske kunde forudse, at Kristendommen i Løbet af et Par hundrede Aar skulde brede sig over hele Riget og endelig blive ophøiet til Statsreligion. Det er altsaa givet uden Hensyn til de tilstedeværende Forhold i